

gen af disse Bestemmelser. Og ganske særligt forekommer det mig, at man maa have Betænkelse derved, hvor Talen er om den sociale Lovgivning og den Betydning overfor denne, som det har at have holdt sig udenfor Fattigvæsenet i en vis Aarrække. Jeg gaar ud fra som sikkert, at Kommunalbestyrelserne overfor Alimenter vil handle med stor Forsigtighed ved Benyttelsen af den her forelagte Lov, idet det er min Opfattelse, at Fritagelse for Virkningen af Fattighjælps Ydelse i Anledning af skyldige Alimentsbidrag kun bør finde Sted under ganske særlige Omstændigheder, hvor ganske særlige Forhold taler derfor, og jeg er ganske overbevist om, at det er en Opfattelse, som næres i det store Flertal af Kommunalbestyrelserne.

Jeg skal i øvrigt slet ikke beskæftige mig med den Taareperse, som ganske særligt det ærede Medlem Hr. Haurum i Anledning af den forestaaende glædelige Begivenhed har sat i Værk ved Behandlingen af Lovforslaget, som dog har til Hensigt at sprede Glæde, og ganske sikkert ogsaa vil sprede en saadan i mange Hjem i den allernærmest kommende Tid. Det opnaar jo de gamle, som har faaet Fattighjælp, ved denne Ordning, at den kan eftergives dem, selv om de har faaet den i de sidste Aar, og den efter min Mening ulykkeligste Virkning ved Fattighjælps-Ydelsen, Tabet af de borgerlige Rettigheder, ophæves derigennem. Altsaa de Skildringer af de frygtelige Kaar, som er til Stede mellem de gamle, og som vil opretholdes, hvis Loven gennemføres i den nu af Udvalget forelagte Skikkelse, synes det mig ikke, at der er nogen som helst Anledning til nærmere at beskæftige sig med. Jeg kan tiltræde Forslaget i den Form, hvori det her foreligger ved Udvalgets Ændringsforslag, og anbefale det til det høje Tings Vedtagelse.

Ordføreren (Kr. Kristensen): Jeg vil overfor de Paastande, som de to ærede Ordførere for henholdsvis Socialdemokraterne og det radikale Venstre fremsatte om, at Flertallet indenfor Udvalget ikke har nogen Sympati for de gamle, sige, at det er noget, vi har hørt saa tidt, at det er min Overbevisning, at der er slet ingen længere, der tror derpaa. Saa tidt kan man nemlig gentage en Paastand. Vor sociale Lovgivning viser noget ganske andet. Jeg tror, at Folk, som tænker en lille Smule over Spørgsmaalet, vil erkende, at Venstre har vist stor social Forstaaelse.

Med Hensyn til Forholdet her var vor Stilling den, at vi ikke ønskede, der skulde være uensartede Regler i de forskellige Kommuner med Hensyn til Betingelserne for Opnaelse af Aldersrente, og at vi ikke ønskede en ensartet Behandling overfor dem, som ved egen Skyld er kommet under Fattigvæsenets Forsorg, og dem, som er der uden egen Skyld. Det har i den korte Tid, der har været til Raadighed, været umuligt at faa foretaget de Undersøgelser, som var nødvendige, for at man kunde indføre saadanne Ændringer i den foreslaaede Bestemmelse, at de efter vor Mening uheldige Virkninger blev undgaaet. Derfor har vi ikke kunnet gaa med til at gennemføre § 2.

Haurum: Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører (Kr. Kristensen), at hans Tillid til de humane Opfattelser og Følelser ude omkring i Kommunerne modsiges af de faktiske Forhold, idet det er blevet oplyst, at af ca. 1200 Landkommuner har 505 kun anvendt i Gennemsnit 500 Kr. om Aaret som Hjelpekassehjælp, og af disse 505 er der 69, som ikke har brugt 100 Kr. dertil. Jeg skal nævne et andet lille Bevis for, hvordan de humane Opfattelser og Følelser er ude i Kommunerne. Vi har nylig kunnet læse en Notits i Pressen om, at et eller et Par Sogneraad har ansøgt vedkommende Amt om Tilladelse til igen at oprette den nedlagte Fattigaard. Det tyder dog egentlig ikke paa, at de humane Følelser er særlig fremherskende, og at de humane Love bliver praktiseret i den Udstrækning, som den ærede Ordfører vil give det Udseende af.

Henningsen: Jeg vil blot overfor Venstres ærede Ordfører (Kr. Kristensen) sige, at jeg har ikke udtalt, at Venstre ikke havde nogen Sympati for de gamle, men jeg har beklaget, at Sympatien ikke var saa stor, at de mente at kunne gaa med til at overlade til Kommunalbestyrelserne at eftergive Fattighjælp med den Virkning, at de paagældende kunde faa Aldersrente, særlig set i Forbindelse med, at Dagen i Morgen benyttes til at eftergive Forbrydere den sidste Del af deres Straf. Venstre har, som jeg sagde før, kunnet gaa med til at bemyndige Kommunalbestyrelserne til at eftergive Fattighjælp for Alimenter; men det har altsaa skortet paa Sympati for de gamle.

Ordføreren (Kr. Kristensen): Det ærede Medlem Hr. Henningsen kommer